

ΑΠΟ ΤΑ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

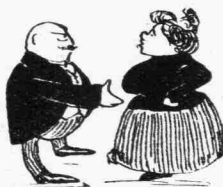
Ο ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΣΠΑΡΑΣΙΚΑΡΔΙΟΣ

Εἰς τρεῖς σκηνάς καὶ τρεῖς . . . τρόπους

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΝ — Ο ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ

ΣΚΗΝΗ Α΄.

[Ὁ τρόπος τοῦ φίλου]

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Νὰ σοῦ 'πῶ, ἄντρα μου, πάρα πολὺ χωριάτης καὶ ἀδιάντροπος εἶνε ὁ τρόπος αὐτοῦ τοῦ φίλου σου. Τοῦ κάμες τὸ κοπλιμέντο νὰ τὸν προσκαλέσῃς γιὰ 24 ὥρες, κι' αὐτὸς ἔχει τῶρα κοντὰ μιὰ ἑβδομάδα!

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἐχεις δίκιο, βρὲ γυναῖκα! τὸ βλέπω κ' ἐγώ... 'μπλέξαμε... Κάμε ὑπομονή! Τί νὰ κάμουμε.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Τί νὰ κάμουμε; Νὰ νὰ τοῦ πῆς καθαρὰ καὶ ξάστερα νὰ ξεκουμπισθῇ ἀπ' ἐδῶ...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἄμ' ὄχι δὰ ἔτσι πάλιν χοντρά, καυμένη καὶ σύ!

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἄμ' τί; Τέτοιος ἀδιάκριτος ποῦνε! καὶ δὲν φτάνει ποῦ τρώει τὸν περιδρόμο καὶ πίνει σὰν μπεκροκανάτας παρὰ ἔχει καὶ παραξενιές: τῶνα τοῦ μυρίζει, τ'ἄλλο τοῦ βρωμάει...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἀλήθεια! αὐτὸ πάλι... Ἄφησε καὶ θὰ τοῦ τὸ φέρω μὲ τρόπο ἀπάνω στὸ τραπέζι... Ἐχω ἓνα σχέδιο!

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἐγὼ λέω, νὰ κάνουμε πῶς μαλλώνουμε τὴν ὥρα τοῦ φαγιοῦ... ἐσύ νὰ λές πῶς ἔχει πολὺ πιπέρι· ἐγὼ νὰ λέω πῶς δὲν ἔχει· ναι, ἐσύ ὄχι, ἐγὼ νὰ φιλονεικήσουμε, νὰ τσακωθοῦμε στὰ γερά! "Ἄν πάη αὐτός με τὸ μέρος σου, νὰ θυμώσω ἐγὼ ἂν ἔλθῃ με τὸ δικό μου, νὰ θυμώσω ἐσύ τί θὰ κάμῃ; Ὁδ' ξεκουμπισθῆ τότε θέλοντας καὶ μὴ.

Σ Κ Η Ν Η Β'.

[Ὁ τρόπος τοῦ συζύγου.]

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ποῦ λές, φίλε μου· καλὸς εἶνε ὁ τόπος μας ἐδῶ· καλοπερνάει πράγματι κανεὶς· ἀλλὰ εἶνε καὶ πολὺ ἀρρωστιάρικος· τὸ κλίμα εἶνε ἄγριο, ὑγρὸ, σκουντούφλικο... δὲν σηκώνει τοὺς ξένους· ὅτοι ἔρχονται, φεύγουν ἄρον-ἄρον ἀπ' ἐδῶ, με ρευματισμούς, με θέρμες...

Η ΣΥΖΥΓΟΣ (πλειοδότησα). — Μὲ συνάχεια, με κοψίματα, με λυσεντερίες... Εἶνε, βλέπεις, καὶ τὸ νερὸ ἄθλιο, γεμάτο σκουλίκια!...

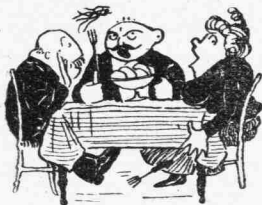
Ο ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ (με σιδηρᾶν στωϊκότητα). — Ἄ! μὴ αὐτὸ δὲν με μέλλει! Πίνω ὅλο κρασί, κατεβάζω καὶ ἓνα πιάτο περισσότερο τὴ φορά, καὶ δὲν με κολλάει τίποτε!

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. (κατ' ἰδίαν) — "ὦ! ποῦ νὰ σὲ κολλήσῃ πανούκλα!

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Μὴν τὸ πῆς αὐτό, φίλε μου· ἡ ἀρρώστεια δὲν χωρατεύει· ἐδῶ ὁ ξένος, ἀμα δὲν εἶνε συνειθισμένος καὶ καθήσῃ πέντε-δέκα ἡμέρες, δύο ἑβδομάδες τὸ πολὺ, βάλ' του ῥήγανη! Κληρονομάει γιὰ πάντα θέρμες, ρευματισμούς...

Ο ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ. — Μωρὲ τί φοβητσαρίδες ποῦ εἶσθε! Ἐγὼ δὲν δίνω μιὰ πεντάρα γιὰ τέτοια φιλολογήματα. "Ἄν θέλετε, στοιχηματίζουμε: νὰ μείνω ἐδῶ δύο καὶ τρεῖς καὶ πέντε ἑβδομάδες καὶ νὰ μὴ με πιάσῃ τίποτε! - - -

Η ΣΥΖΥΓΟΣ (καθ' ἑαυτήν). — ὦ, ποῦ νά σε πιάτη νταμι-
πλάς καλλίτερα! . . .

ΣΚΗΝΗ Γ'.

[Ὁ τρόπος τῆς συζύγου]

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (ἀναπηδῶν ἔξαφνα). — Πῶ! πῶ! πῶ! Βρέ
γυναῖκα, τί πιπέρι εἶνε αὐτὸ ποῦθαλες στὸ φαί σήμε-
ρα!.. Μ' ἔκαψες!.. Ἄχ!.. λίγο νερό, γιὰ τὸ Θεό!..

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Τί λές, χριστιανέ μου; Αὐτὸ δὲν ἔχει οὔτε ἓνα
σπυρὶ πιπέρι. . . τρελλάθηκες;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (ἀγριεύων). — Ἐγὼ σοῦ λέω πῶς ἔχει! . . .

Η ΣΥΖΥΓΟΣ (ἀγριεύουσα). — Ἐγὼ σοῦ λέω πῶς δὲν ἔχει!

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἐχει! . . . τ' ἀκοῦς;

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Δὲν ἔχει! . . . τ' ἀκοῦς;

[ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ εἶνε ἔτοιμοι νάλθουν στὰ χέρια· Ο ΜΟΥ-
ΣΑΦΙΡΗΣ μένει ἀπαθής καὶ ἀκούνητος σάν ντου-
βάρι, καταδροχθίζων ὀλονέν].

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. — Ἄς πῆ καὶ ὁ κύριος τὴν γνώμη του' ἔχει σέ
παρακαλῶ, διόλου πιπέρι αὐτὸ τὸ φαί;

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Στή πίστι σου, λέγε, βρέ ἀδελφέ, τρώγεται
αὐτὸ τὸ φαί ἀπὸ τὸ πιπέρι ποῦχει;

Ο ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ (μὲ φιλοσοφικὴν ἀπάθειαν δέκα
βουθάλων). — Νὰ σᾶς πῶ δὲν κατάλαβα ἂν ἔχη ἢ
δὲν ἔχη. Κ' ἔπειτα δὲν βαρύνεσθε! Γιὰ πέντε - δέκα - εἴ-
κοσι μέρες ποῦ θὰ μείνω ἐδῶ ἀκόμη δὲν με μέλλει! . . .

[Ἐδῶ κλείει ἡ σκηνή. Ἀλλὰ τὰ στόματα τῶν ΣΥ-
ΖΥΓΩΝ μένουν ὀρθάνοικτα ἀπὸ κατάπληξιν,
ἐνῶ ὁ ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ μασσάει θηριωδῶς.]

(Μίμησις)

ΣΑΤΑΝΑΣ